

beat aliquam efficientiam sine potētia. Quidā dicit qd accidens non proprie dicitur agens instrumentale sed potius instrumentum agentis. Et ut sic attingit formam subāle. Nec ut sic in sua actiōe supponit formam substantialem passi.

Ad tertium patet p distinctionem de subiecto nec voluntas proprie mutatur sed homo secundum voluntatem nec est possibile intellectū separari ab anima ideo argumentum alterum procedit ex impossibili vel si hoc fieret tunc anima non esset potens intelligere potentia proxima et reali s; forte potentia remota et logica hoc est non repugnaret ex terminis nec tamen propter hoc ipsa anima debet dici intellectus quia intellectus est principium proximum licet species dicatur concurrere ad intellectionem sed an lapis seclusa potentia grauitatis descenderet vel maneret sursum do. 2. sicut seclusa q̄titate corpus positi in igne non cōbureret quia omne accidens corporale inest mediante q̄titate.

Ad 4. dicitur qd agere non fundatur super esse simpliciter s; super esse virtuale quod est potētia cōsequens animā et ideo argumentum presupponit falsum vide. s. t. in. q. de anima ar. 12. ad. 10. **Ad aliud** dicitur qd licet terminus generationis sit substantia tamen actus potentie generatiue est accidens eiusdem generis cum potētia et sufficit qd primum generans quod sit eque perfectum sicut terminus productionis. Sed queritur in quo predicamento ponitur potentia generatiua et actus eius non in aliqua specie qualitatis quia non videtur qd generare vel generatio sit in aliqua specie qualitatis et. san. t. dicit in. 1. qd non semper potentia et actus sunt eiusdem generis. do. 7. q. pri. ar. 2. ad. 2. qd generare ē ad aliquid non autē potentia generādi. Itē potētia q̄ ignis generat ignem nō distinguitur a forma sua substantiāli quia ignis per suam naturam generat ignem dicit enim. s. t. pri. pte. q. 4. ar. 5. qd potentia generatiua est illud in quo genitum similatur generanti sicut homo genitus est similis generanti in natura humana. Forte cōcedis contra relationē fūdati inmediate in substantia s; in potentia generatiua fundatur relatio paternitatis secūdiū aliquos. Item tunc omnes homines haberent potētiā generādi qd haberent animas. Ideo dicitur qd proximum principium generationis est accidēs. **Ad p̄firmationē** dī qd potētie aīe sūt ab aīa p simplici emanationē et nō p transmutationē. Et ideo nō oportet qd insit per aliam potentiam. Sed p̄tra cattulus acq̄rit visū nō p simplici emanationē quia tunc in principio videret q̄ in acq̄rendo visum proceditur de potentia ad actū. Si ei visus imediate cōsequeretur aīam tunc in qualibet parte causaretur visus. Et quilibet homo haberet visum qd visus esset propria passio ideo videtur dicendum qd visus non fuit a principijs speciei sed i diuidui. Secus videtur de intellectu et voluntate.

Ad aliud dicitur quod natura est principium primum accidens vero proximum. Nec sequitur quod natura agat per accidens quia illud accidēs non dat nature virtutem agendi. Et per hoc soluit aliud argumentum. Dictū est est qd aīa est principium quo viuimus et sentimus. Hoc autē videtur conuenire potentie ergo potentia est aīa. Item materia est sua potentia ut dictum est. i. phi. ergo et anima. Negatur consequētia quia potentia materie non est ad operari. san. tho. q. de aīa. ar. 12. dicit qd potentia ad

accidens est in genere reductiue sed de intellectu videtur quod est per se. Sed nonne potentia subiectiua qua anima subicitur suis potentis est ipsa anima. Quidam non hnt p incovenienti qd talis potentia necessario iuncta actui sit ipsa anima quia est potentia passiva. Sed hic est aliud dubiū scz an potētia anime sint ab aīa effectiue et imediate per naturalē cōsequentia tñ quibusdā videt qd sint cōcreate. Nec proprie efficiuntur ab aīa quia tunc anima per essentia suam aliquid ageret. Tum quia ab vno simplici naturalis agente non pcedit nisi vnum. Tum qd tunc idē secundum idē simul esset principium actiui per se et principium subiectiui seu receptiui eiusdē scz aīa respectu intellectus. Et ideo S. T. Motāter. 1. pte. vbi supra ar. 6. ad. 2. dicit qd anima ē quodāmodo actiua. Sed Cōmentator dicit qd dans formā dat cōsequētia ad formā. mediante forma ergo intellectus ē est nobis mediante anima sicut leuitas inest igni per suam formam unde p̄p̄riū in triplici genere cause dicitur fluere a principijs. Est em aīa finis ipsius potentie. Sed contra actus est finis potentie Dicēdū qd est finis quo.

Ad 5. negatur potentia obiectiua de qua Aristo. nullam fecit mentionem. Loquimur ergo hic de potentia proportionata actui siue sit actiua siue passiva. Et non capitur determinate pro potentia actiua sicut nec actus precise pro operatione qd illa non sunt in predicamento ad aliquid. Subā etiam est principium actiui suar potētiarū. Et qdā dicit qd sēp potētia passiva. S; an potētia actiua sit sp̄ eiusdē ḡnis cū actu. Quibusdā videt qd nō loq̄ndo de ḡne p̄rio qd color est p̄cipiū actiui visibis et sēfatiōis. Et sol est p̄cipiū actiui lucis. S; p̄tra potentia debet esse p̄portionata actui ergo debet esse eiusdē ḡnis cū actu. Itē potētia et act⁹ diuidūt quodlibet genus entis ergo potentia et actus sūt in eodē ḡne proximo. Dicēdū qd potentia actiua equiuoca non debet esse eiusdē ḡnis cum effectu nisi forte eminenter. Secūdo dī qd loquendo de potentia prima ad operationem illa non diuidit ens et quodlibet genus entis quia in p̄dicamento subē nō reperitur potentia prima ad operationem. Sed de hīs magis patebit ad sextum.

Ad 6. dicitur quod materia prima est in potētia respectu forme subālis de p se. Subā vero cōposita ex materia et forma est subiectum q̄tutatis et in potentia ad q̄tutātē non de p se sic qd sit scdm se totum vel scdm p̄tē scz materiam ordinata ad actū qui est accidēs. Et ideo nō opz qd talis potentia sit eiusdē ḡnis cū tali actu. Modo illa p̄p̄o actus et potentia ad idem genus reducunt intelligit de potentia que proprie et de per se ordinatur ad illum actum sicut potentia calefactiua ad calefaciendum. Si dicatur potentia calefactiua est in predicamento qualitatis non autem calefacere sed in predicamento actionis Item potentia est propria passio rei sed propria passio non distinguitur a re cuius est. Probat sic quia alias procederetur in infinitum quia sēp ex genere et differentia fuit propria passio.

Tum ergo propria passio habet genus et differentiam sequitur quod propria passio habebit aliam passionem. De hīs dictum est in nostris predicabilibus. Potest etiam dici quod subā est in potentia ad qualitatem et illa potentia est de genere qualitatis. Et alia de genere quātitatis. S; utrū sit q̄t